

Blijdensteinpark en Textielmuseum

In enkele jaren kan er veel veranderen. We lezen in het boek „Stad en Land van Twente”, van de heer L.A. Stroink, dat in 1962 uitkwam, het volgende:

„In 1855 was door het echtpaar H.G. Blijdenstein-Eebeling aan de Helweg, de latere Gronausestraat, een villa gebouwd. Laatstelijk was deze bewoond door hun dochter Johanna Ida Beltman-Blijdenstein.

Dwars door het terrein liep de oud Hessenweg, terwijl de nieuwe Boulevard eveneens door dit terrein was geprojecteerd.

In 1958 werd het 5½ H.A. grote terrein door de laatste bewoonster aan de gemeente Enschede geschonken. De boulevard kan worden doorgetrokken.

De villa werd ter beschikking gesteld van de Stichting Textielgeschiedenis voor het inrichten van een Textielmuseum dat in 1962 werd geopend”.

We zijn twaalf jaar verder . . . Wij, die met de dagelijkse gang van zaken en met het wel en wee van het textielmuseum te doen hebben, zijn vertrouwd geraakt met het Blijdensteinhuis. Onlangs, toen we een professor uit Utrecht met zijn studenten mochten rondleiden door het museum, maakten we de opmerking, dat, hoe plezierig het huis ook mocht zijn, het gebouw helaas te klein was.

„Voor de familie Blijdenstein? ”

„Nee, voor ons, voor ons museum! ”

Bezoekers weten niet, dat in een grote fabrieksloods textielmachines staan opgeslagen. Zij weten evenmin wat het betekent, om vier tot zes keer per jaar enkele expositie-zalen te moeten ontruimen voor een z.g. wissel-expositie. Zo'n wissel-expositie, die traditiegetrouw officieel wordt geopend in één van onze bovenzalen met toespraken, met dia's of een film, maar altijd met iets nats.

Met op de achtergrond de dames Schröder en Hartmann, altijd opgewekt, nooit uit hun hum, maar altijd klaarstaand voor „ons” museum . . .

Van het 5½ H.A. grote terrein is nog wel iets overgebleven. Maar de Hessenweg is afgesloten. . . . Bij het Hervormd rusthuis bouwt men voort, ons uitzicht op de oude binnenstad is verleden tijd geworden. De gemeentelijke plantsoendienst was zo verstandig, om op uitgekiende plekje banken te plaatsen, die – als het weer het maar enigszins toelaat – bezet zijn.

En wat de boulevard betreft: iedere dag, weer of geen weer, benzineschaarste of niet, snellen duizenden auto's voort, van West naar Oost, van Oost naar West.

Het onlangs opnieuw in de verf gezete Blijdensteinhuis, temidden van de gazons en nog wat overgebleven geboomte, nodigt U uit.

Er is altijd wat te beleven, wat te bewonderen, in het uit zijn ruimten groeiend Textielmuseum, dat als een groene oase ligt temidden van verscheidene uit de grond verrijzende wolkenkrabbers.